

דף יח.

הרמב"ם הל' רוצח ושמירת הנפש פ"ט ח"ח

נמצא הגרג מכוון בין שתי עירות ואנשי זו כאנשי זו בשרה יבאו עגלת אחת בשותפות. ויתנו ויאמרו. אם זו היא קרובה הרי היא שלהן ואלו יתנו להם חלקם מתנה. ואם אלו הם קרוביהם הרי הוא שלהן ואלו יתנו להן חלקם מתנה. לפ"י שאי אפשר לצמצם ואפלו בידי אדם :

הרמב"ם הל' בכורות פ"ח ח"א

עין לעיל דף יז. עין משפט ז

עין משפט ב.

שׁוּעַ יוֹד סִימָן שֵׁיחַ ס"א

עין לעיל דף יז. עין משפט ז

ג. **כسف משנה:** נמצא הנרג מכוון בין שתי עירות וכו'. בספ"ב דברכורות (דף י"ח) תנא נמצא מכוון בין שתי עירות שתיהן מביאות שתי עגלה דברי ר' ואוחכ' יבאו עגלת אחת בשותפות ויתנו מיי' קסביר רבן אי קסביר אפשר לצמצם וקרובה ואפלו קרובות ליתי תרתי ואי קרובה ולא קרובות אפלו חד לא ליתי אלא לאו שמע מינה קסביר רבן אי אפשר לצמצם ואפלו בידי אדם ש"מ:

דף יח:

הרמב"ם הל' ביכורים פ"ט ח"ג עין משפט א.

סֶפֶק בּכֹור חִיב בּמִתְנָנוֹת מַפֵּל צָד. שֶׁאָמַר בּכֹור הוּא כָּלֹו לְפָהָן וְאָמַר אֵינוֹ בּכֹור מִתְנָוָתָיו לְפָהָן. וְאָמַר נְסֶפֶק בּשְׁנִים וְלֹקֶח הַכֹּהֶן הַאֲחָد מְסֶפֶק הַרְבִּי הַשְׁנִי פָטוֹר מִן הַמִּתְנָנוֹת. עַשְׂאוּהוּ כְּמַי שְׂצָכה בּוֹ הַכֹּהֶן וַיְנַתְּנוּ בּמוֹמוֹ לְבָעָלָיו. אָבֶל סֶפֶק מַעֲשֵׂר פָטוֹר מַפֵּל מִקּוֹם שַׁהְמוֹצִיא מַחְבָּרוֹ עַלְיוֹן הַרְאִיאָה:

הרמב"ם הל' בכורות פ"ה ח"ח עין משפט ב.

שְׁנִים שַׁהְפִּקְדּוּ שְׁנִי זָכְרים אֶצְל הַרְוֹעָה הַאֲחָד בּכֹור וְהַשְׁנִי פְשָׁוֹט וּמַת אֲחָד מֵהֶן. מִנִּיחָה הַרְוֹעָה הַשְׁנִי בִּינֵיהֶן וּמְסֶתֶלֶק וְהַרְבִּי הוּא סֶפֶק בּכֹור וְשְׁנִיהֶן חֹלְקִין אַוְתָו שְׁאַיִן אֲחָד מֵהֶן מִפְּרִיר אַת שְׁלוֹ:

שורע יוד סימן שני פ"א

א. שניים שהפקידו אצל אחד שני זכרים, אחד בכור והשני פשוט, ומה

כ. **כسف** משנה: ספק בכור חייב במתנות וכור' עד שהמושcia מחבירו עליו הראייה. בפרק ב' דבכורות (דף י"ח): ובענין נסתפק בשנים ולקח הכהן מספק וכור' פסק הרב יוסף לגביו ר"מ ועוד דבפרק דמציעא (דף י"ב): פסק שמואל רבבי יוסי אמר עשו את שאינו זוכה כזוכה וاعיג' דבפרק כל הגט (דף ל') אמר עולא מתניתין רבבי יוסי ואמוראי פליגי ואמרו כולהו כעולא לא אמר כייחידה לא מוקמן אין איכה לומר דלאו דסבירה ליה דלית הלכתא כוותיה אלא דמי' רצוי להעמיד סתם מתניתין רבבים ועייל דיש לחלק בין ההיא דפרק כל הגט להיא דפרק דבכורות וההיא דפרק קמא דמציעא:

אחד מהם ואינו יודע איזה מהם מת^ז, הרי מניח הנשאר בnihם ק' וдинו כספַק בכור.

הרמב"ם הל' בכורות פ"ה ח'ז

עין משפט ג.

הפקיד בכור אצל בעל הבית ר' והניחו בעל הבית עם פשוטו שלו ומata אחד מהן ואין ידוע איזה. המוציא מחברו עליו הראה. והרי הוא ספק בכור. ואפליו רוצה מהן שהנימב בכורו בחצר בעל הבית עם פשוטו של בעל הבית ומata אחד מהן המוציא מחברו עליו הראה. ואין מוציא אין מחייב בעל הבית אלא בראה. שחרי מדעת בעל הבכור הניחו עמו הפשט של בעל הבית:

שו"ע יוד סימן שיז ס"ב

ב. ב. הפקיד בכור אצל חברו, והיה פשוט אצל חברו, ומata אחד מהם ואין ידוע מי מהם מת, המוציא מחבירו עליו הראה, וכיון שהນפקד מוחזק **ש יחזיקנו ויאכל אותו במומו.**

צ. מגמ' בכורות דף י"ח ע"ב.

ק. היינו בין הכהן ובין מי שהפקיד הפשוט, וכשיפול בו מום יחלקו בשרו בין שניהם. ט"ז ס"ק א'.

ר. כسف' משנה: (ה-ו) שנים שהפקידו שני זכרים וכו'. פ"ב ד בכורות (דף י"ח): הכל מודים בשנים שהפקידו אצל רועה שמניח רועה ביניהם ומסתלק וכו' ובאחד שהפקיד אצל בעל הבית שהמושיא מחבירו עליו הראה לא נחלקו אלא בחצר בעה"ב ורועה כהן ר"ט סבר אקנוי קא מKENI ליה בחצירו וניחא ליה דלתהעביד מצוה והיל כשנים שהפקידו אצל רועה שמניח רועה ביניהם ומסתלק וכו' סבר כיוון דעתך ליה פסידא לא מKENI ליה מדעם והיל כאחד שהפקיד אצל בעה"ב שהמעיה ופסק הלכה קר"ע:

ש. פירוש שיכול לומר לכahn הבא להוציא ממנו שהבכור מת, וא"כ הכהן הוא המוציא ועליו הראה. ט"ז ס"ק ב'.

עין משפט ד.ה.ו.

הרמב"ם הל' בכורות פ"ח ה"ב

שְׁתַי רְחִלוֹת שֶׁלָא בְּכֶרֶת וַיָּלְדוּ שְׁנֵי זָכְרים. שְׁנֵי הַמְזֻהָן לְכָהָן. זָכָר וַנְקָבָה הַזָּכָר לְכָהָן. שְׁנֵי זָכְרים וַנְקָבָה הַכָּהָן נוֹטֵל אֶת הַכְּחוֹשׁ וְהַשְׁנִי סְפָק בְּכָור. וְאֵם מֵת אֶחָד מֵהֶן אֵין לְכָהָן כָּלּוֹם. שְׂזָה הַזָּכָר הַחַי סְפָק בְּכָור הוּא וְהַמּוֹצִיא מַחֲבָרוֹ עַלְיוֹ הַרְאָיה. יָלְדוּ שְׁתַי נִקְבּוֹת וְזָכָר אָוֹ שְׁנֵי זָכְרים וַיָּשַׂתִּי נִקְבּוֹת הַרִּי הַזָּכְרים סְפָק בְּכָור. שָׁאַנְיִ אָוּמֵר שֶׁמְאָה נִקְבָּה נוֹלְדָה תְּחִלָּה וְאַחֲרָה כֵּךְ הַזָּכָר. לְפִיכְךָ אֵין כֵּאן לְכָהָן כָּלּוֹם שְׁהַמּוֹצִיא מַחֲבָרוֹ עַלְיוֹ הַרְאָיה. אַחֲת בְּכֶרֶת וְאַחֲת שֶׁלָא בְּכֶרֶת וַיָּלְדוּ לוּ שְׁנֵי זָכְרים. אֶחָד לוּ וְאֶחָד לְכָהָן וְכֵל אֶחָד מֵהֶן סְפָק בְּכָור וְהַכָּהָן נוֹטֵל אֶת הַכְּחוֹשׁ. מֵת אֶחָד מֵהֶן אֵין כֵּאן לְכָהָן כָּלּוֹם שְׂזָה הַחַי סְפָק הוּא. וְכֵן אֵם יָלְדוּ זָכָר וַנְקָבָה אֵין כֵּאן לְכָהָן כָּלּוֹם שְׂזָה הַזָּכָר סְפָק בְּכָור הוּא:

שו"ע יו"ד סימן שיח פ"ב

ב. שתי רחלות שלא בכרו וילדו שני זכרים, שניהם לכاهן, זכר ונקבה, הזכר לכاهן; שני זכרים ונקבה, הכהן נוטל את הכהוש והשני ספק בכור; ואם מות אחד מהם, אין לכاهן כלום, שזה חי ספק בכור והוא והמושיא מhabiro עליו הראה.

עין משפט ז.

הרמב"ם הל' בכורות פ"ח ה"ב

עין לעיל עין משפט ד.ה.ו.

ה. **כسف** **משנה:** שתי רחלות שלא בכרו וכו' עד שזה הזכר ספק בכור והוא. הכל משנה שם:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמתיהם של גדולי ישראל, ניתן להציג בהוצאה "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

שׂוּעַ יוֹד פִּימָן שֵׁיחַ פְּדָ

ה. אחת בכורה ואחת לא בכורה, וילדו שני זכרים, אחד לו ואחד לכהן, וכל אחד מהם ספק בכור, והכהן נוטל הכהוש. מת אחד מהם, אין כאן לכהן כלום, שזה החי ספק הוא. וכן אם ילדו זכר ונקבה, אין כאן לכהן כלום, שזה הזכר ספק בכור הוא.